

Myšlení – jeho zdroj (nejhlubší)

Nejhlubším základem a přímo zdrojem myšlení v plném slova smyslu je jeho „pobývání“ (zdržování se, také spoléhání na, čerpání z, atd.) v „elementu“ LOGU. To je pochopitelně jen šifrovaná zkratka, kterou je třeba dobře vyložit, aby mohla být správně pochopena. Myšlení totiž není pouhá subjektivita, pouhý „odraz“ něčeho vnějšího, ale je to (může to být a dnes už to zcela jistě u většiny lidí poznamenaných evropskou tradicí to skutečně je) svébytná aktivita, která se sice přímo nemůže „dotknout“ ničeho vnějšího, tj. nemůže nic vnějšího přímo ovlivnit, do vnějšího světa nijak zasáhnout, ale může se stát skvělou cestou k porozumění světu (protože zároveň porozumění sobě, jinak to totiž není možné) a v důsledku toho i k lepšímu a účinnějšímu porozumění toho, jak je i prakticky možno do světa zasáhnout a jak se ve světě chovat, jak jednat, tj. jak být aktivní i jinak než myšlenkově. Aktivita výkonu myšlení je jistě zaměřena k něčemu sevřenému – nazvěme to „myšlenkou“; myšlenka však nikdy není redukovatelná na tento výkon, není interpretovatelná ani jako subjektivní záměr, ale je vždycky nějak spjata s tím, co není její součástí ani složkou, ale co zároveň nemůže být pochopeno a interpretováno jako něco samostatného a svébytného, např. jako „jsoucno“. Tak jako život jednotlivého organismu (jednotlivé živé bytosti) je – přinejmenším po experimentálních počátcích – možný jen v určitém oživeném prostředí, v určité biosféře (a určitém biotopu), tak je myšlení možné jen v určité sféře, v určitém prostředí (ovšem velmi odlišného charakteru), totiž v LOGU, ve světě LOGU. A to je svět či sféra, které prostředkují mezi „světem“ ryzí nepředmětnosti“ (tj. Pravdy) a světem konkrétních skutečností, které mají obě stránky předmětnou i nepředmětnou (a které vytvářejí kolem sebe a také spolu s jinými „nepravé skutečnosti“ resp. „nepravé události“ a také se jich samy se aktivně účastní – prostředkují tak, že Pravda se projevuje a prosazuje uprostřed světa, jak jej známe a jak o něm běžně mluvíme. Tak svět předživého a svět živého je světem, v němž se projevuje a prosazuje Pravda, ale jen v myšlení je zatím asi jediná bytost, totiž člověk, ve světě LOGU opravdu „pobývat“, tj. stát se obyvatelem světa LOGU (a dávat se tak resp. moci se tak dávat k dispozici Pravdě samotné).

(Písek, 080117-1.)